

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **A. I. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 marca 2016 r.,

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie wynagrodzenia za czynności w sprawie o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokat Z. A. - Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie informacji o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania

UZASADNIENIE

W związku z wnioskiem skazanej, Przewodniczący Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego wyznaczył A. I. R. obrońcę z urzędu w osobie Z. A., celem zbadania akt sprawy i ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 30 akt SN). Wyznaczony obrońca pismem z dnia 8 stycznia 2016 r. poinformował Sąd, że nie znalazł podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, a następnie wniósł o przyznanie stosownego wynagrodzenia.

Złożony wniosek podlega uwzględnieniu, albowiem znajduje on podstawę prawną w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2015 r., poz. 615.), zaś wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 14 ust. 4 pkt 2

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015. 1801).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[l.n]